

7 Přílohy

Příloha č. 1: Hodnoty zkoumaných charakteristik vybraných obcí

Název obce	Přirozená měna ¹	Migrační saldo ¹	Bytová výstavba ¹	Počet obyvatel ²	Les [%] ³	Zastavěná plocha [%] ³	Vybavenost ³	Vzdálenost [km] ⁴
Babice	-8,4	-2,0	2,8	205	-	3,1	2	21,0
Běleč nad Orlicí	-1,2	25,2	13,7	292	80,0	0,5	0	9,6
Blešno	2,9	14,3	7,4	376	7,1	2,2	2	8,0
Bořice	-4,6	-1,8	1,4	160	0,0	2,2	2	16,0
Bukovina u Přelouče	-5,3	0,0	4,2	71	12,3	1,8	1	23,0
Bukovka	-0,2	0,6	0,8	396	22,9	1,6	3	15,0
Býšť	4,7	28,3	12,3	1492	59,3	1,0	5	12,0
Černá u Bohdanče	-0,9	40,2	19,1	382	6,0	2,6	5	10,0
Černožice	-9,6	6,8	1,5	1176	0,5	4,0	3	16,0
České Meziříčí	4,2	8,1	5,8	1839	4,3	2,4	10	18,0
Čistěves	5,9	35,2	14,7	172	3,5	1,9	1	14,0
Divec	3,3	66,1	12,7	229	42,5	1,7	1	8,9
Dřiteč	4,3	37,0	10,3	412	5,6	18,8	2	11,0
Dubany	2,1	30,4	8,1	251	-	2,9	2	8,7
Habřina	3,6	13,0	6,1	296	18,3	1,5	1	17,0
Holohlavy	3,0	7,1	6,4	898	2,2	3,1	2	15,0
Holotín	-19,2	40,9	7,2	48	58,1	1,1	0	22,0
Honbice	-4,3	0,0	1,2	172	0,0	1,7	1	18,0
Horní Jelení	0,3	16,2	6,4	2015	73,1	1,0	9	26,0
Horní Ředice	0,7	22,8	8,4	1008	14,7	1,7	7	15,0
Hošťalovice	-5,8	-0,6	1,7	136	44,2	1,1	0	24,0
Humburky	-31,2	46,0	7,9	377	-	2,7	3	28,0
Choteč	4,5	18,7	8,4	319	5,5	2,2	2	9,6
Chrast	-1,7	0,4	1,5	3136	24,8	3,0	11	22,0
Chvaletice	-0,7	-3,8	1,0	3074	17,6	5,2	25	29,0
Chvojenec	3,6	17,2	5,4	741	1,2	1,5	3	15,0
Chýšť	-3,5	7,8	1,6	204	44,6	1,0	0	22,0
Klamoš	-4,1	0,8	2,1	399	43,7	1,0	1	27,0
Klešice	4,3	22,2	8,4	378	5,2	1,9	0	14,0
Kobylice	9,4	18,4	5,3	257	43,7	1,0	2	22,0
Kosičky	-0,2	-1,5	0,8	338	0,5	1,7	5	24,0
Králíky	-1,0	-7,1	1,0	381	19,6	1,7	2	26,0
Labské Chrčice	4,7	12,5	6,8	180	13,9	22,4	1	31,0
Lhota pod Libčany	2,7	11,1	7,7	937	-	2,5	1	13,0

¹ Průměrné údaje za období 2000-2012 relativizované na 1000 obyvatel středního stavu; ČSÚ (2013b), ČSÚ (2014c)

² K 1. 1. 2013; ČSÚ (2013b)

³ K 31. 12. 2013, ČSÚ (2013a)

⁴ Mapy.cz

Název obce	Přirozená měna ¹	Migrační saldo ¹	Bytová výstavba ¹	Počet obyvatel ²	Les [%] ³	Zastavěná plocha [%] ³	Vybavenost ³	Vzdálenost [km] ⁴
Librantice	3,2	9,3	7,2	502	4,5	1,7	6	11,0
Lišice	-17,7	2,9	0,0	159	60,8	1,7	5	34,0
Lodín	6,4	14,0	9,3	364	40,4	1,3	1	21,0
Lovčice	-6,1	11,0	1,4	673	9,4	1,9	1	35,0
Lužec nad Cidlinou	-7,2	0,8	1,5	490	5,0	1,8	4	36,0
Malé Výkleky	-8,4	-4,2	1,2	124	23,5	1,0	3	23,0
Máslojedy	4,3	22,8	6,7	218	18,2	1,9	1	15,0
Mikulovice	1,2	31,5	11,1	1132	2,0	4,4	8	6,2
Mladoňovice	-5,4	-3,3	1,4	312	47,9	1,1	6	21,0
Mokrovousy	0,6	18,8	5,5	349	0,0	1,6	0	16,0
Morašice	-12,1	-5,3	0,8	91	69,4	0,7	0	15,0
Němčice	18,4	163,7	70,5	541	4,7	2,0	2	9,2
Obědovice	-2,2	20,7	7,0	285	0,8	2,3	2	21,0
Ohnišřany	-3,7	-4,7	2,0	303	18,0	1,6	1	32,0
Opatovice nad Labem	2,8	17,7	9,7	2490	2,0	3,6	8	9,7
Podůlšany	-3,3	-3,3	1,6	155	5,4	1,8	1	14,0
Přelouč	-3,4	-1,0	2,8	9057	16,2	3,5	36	18,0
Převýšov	-1,5	-5,6	1,2	324	47,4	2,1	4	33,0
Puchlovice	-3,6	-3,0	1,8	124	-	1,6	0	18,0
Radostov	-4,2	25,0	6,6	142	44,3	1,3	1	14,0
Rohenice	4,7	18,2	8,7	258	3,8	2,3	3	20,0
Rohovládova Bělá	5,0	19,2	8,4	576	14,7	2,0	8	16,0
Roudnice	5,1	11,6	6,3	635	3,2	1,8	4	16,0
Selmice	-6,7	92,2	0,6	239	18,8	1,5	2	29,0
Sendražice	2,9	26,6	7,8	409	6,2	2,2	2	14,0
Sezemice	1,5	15,7	6,3	3604	9,0	2,5	15	6,7
Skřivany	3,1	0,6	1,2	1044	23,8	2,5	9	30,0
Smidary	-5,9	10,1	0,6	1581	26,5	1,6	12	33,0
Sobětuchy	4,5	33,6	10,0	835	0,0	3,1	1	14,0
Spojil	-0,2	45,6	19,7	462	0,6	7,0	2	4,5
Srch	3,7	34,8	12,3	1461	26,2	2,4	7	7,7
Srnojedy	9,2	38,4	18,0	647	0,8	2,8	6	8,8
Stará Voda	-3,4	-11,7	2,1	129	-	2,1	1	25,0
Staré Hradiště	3,1	27,2	10,1	1643	18,2	2,8	9	4,5
Staré Jesenčany	5,4	32,6	13,9	394	0,8	2,2	4	6,3
Starý Mateřov	3,8	44,0	11,7	565	0,7	3,3	5	9,3

¹ Průměrné údaje za období 2000-2012 relativizované na 1000 obyvatel středního stavu; ČSÚ (2013b), ČSÚ (2014c)

² K 1. 1. 2013; ČSÚ (2013b)

³ K 31. 12. 2013, ČSÚ (2013a)

⁴ Mapy.cz

Název obce	Přirozená měna ¹	Migrační saldo ¹	Bytová výstavba ¹	Počet obyvatel ²	Les [%] ³	Zastavěná plocha [%] ³	Vybavenost ³	Vzdálenost [km] ⁴
Stěblová	3,2	29,4	14,5	236	39,0	0,5	0	9,1
Stojice	-6,9	-4,5	1,0	200	23,9	1,7	1	19,0
Světí	4,0	15,4	5,7	316	-	2,2	3	9,1
Šaplava	-8,8	10,2	0,0	121	14,4	2,5	3	29,0
Tetov	-11,1	16,0	0,5	160	81,4	1,1	2	31,0
Trusnov	-8,0	10,4	0,3	231	36,3	0,9	6	23,0
Třebosice	3,3	35,0	8,4	202	0,6	1,6	3	7,6
Turkovice	-0,6	-8,0	0,6	260	22,4	1,5	6	24,0
Úherčice	-2,7	25,4	6,0	129	33,6	1,4	2	18,0
Úhřetice	1,0	0,2	0,7	472	1,1	2,6	5	11,0
Újezd u Sezemice	-1,3	18,1	9,1	149	20,5	1,2	3	13,0
Urbanice	-9,8	14,1	1,1	71	1,3	2,7	4	10,0
Vínary	-4,3	2,1	0,7	454	0,7	2,2	9	37,0
Vlčí Habřina	-2,3	-11,2	1,3	313	13,1	2,4	2	19,0
Vrchovnice	-6,4	3,2	1,1	71	-	2,0	1	18,0
Vysoká nad Labem	5,1	54,9	18,7	1394	49,5	1,3	4	8,2
Vyžice	-3,3	18,6	7,2	196	22,6	1,5	1	21,0
Žáravice	1,7	-9,5	0,6	132	20,4	1,8	4	20,0

¹ Průměrné údaje za období 2000-2012 relativizované na 1000 obyvatel středního stavu; ČSÚ (2013b), ČSÚ (2014c)

² K 1. 1. 2013; ČSÚ (2013b)

³ K 31. 12. 2013, ČSÚ (2013a)

⁴ Mapy.cz

Příloha č. 2: Návod pro rozhovor se starostou méně se rozvíjející obce Podůlšany

- 1) Od 90. let minulého století počet obyvatel v podstatě stagnoval, čím myslíte, že je to způsobené?
- 2) Které faktory by mohly být podle Vašeho nejvíce atraktivní pro nové obyvatele Vaší obce?
- 3) Je v budoucnu plánovaný v obci další rozvoj? Další výstavba?
- 4) Měl by se podle Vašich plánů v budoucnu měnit počet obyvatel?
- 5) Je zde plánován nějaký areál komerční zástavby?
- 6) Existují nějaké bariéry dalšího stavebního a populačního rozvoje Vaší obce?
- 7) Jaké jsou v současnosti největší problémy Vaší obce?
- 8) Jaké jsou pro obec možnosti jejich řešení?
- 9) Jaké větší výdaje plánuje obec uskutečnit v nejbližších letech?
- 10) Pokud jde o spolupráci s ostatními obcemi, jste členy místní akční skupiny Region Kutná hora – jak hodnotíte tuto spolupráci?
- 11) Mohl byste zmínit nějaké konkrétní projekty v rámci této skupiny a jejich dopad na Vaši obec?
- 12) Jak hodnotíte spolupráci s orgány Pardubic na úrovni ORP či kraje? Podporují Vaše projekty? Je zde nějaký problém? Podporují další rozvoj Vaší obce?
- 13) Vnímáte nějak začátek nového programového období EU, kdy by finanční prostředky z EU měli jít na spolupráci Pardubic a Hradce? Dotkne se vás nějakým způsobem tato skutečnost?

14) Máte nějaké otázky, připomínky či podněty?

Příloha č. 3: Návod pro rozhovor se starostou rozvíjející se obce Němčice

- 1) Výstavba a počet obyvatel – v posledních letech zaznamenala velký nárůst. Zejména mezi léty 2007-2008, čím to bylo způsobené?
- 2) Které faktory jsou podle Vás nejvíce atraktivní pro nové obyvatele Vaší obce?
- 3) Je v budoucnu plánovaný v obci další rozvoj? Další výstavba?
- 4) Jak by měl podle plánů v nejbližším období narůstat počet obyvatel?
- 5) Je zde plánován nějaký areál komerční zástavby?
- 6) Myslíte, že rozvoj nové výstavby a příliv nových obyvatel bude ve Vaší obci pokračovat i nadále?
- 7) Existují nějaké bariéry dalšího stavebního a populačního rozvoje Vaší obce?
- 8) Jaké jsou v současnosti největší problémy Vaší obce?
- 9) Jaké jsou pro obec možnosti jejich řešení?
- 10) Jaké větší výdaje plánuje obec uskutečnit v nejbližších letech?
- 11) Jak hodnotíte příliv nových obyvatel do Vaší obce?
- 12) Jak se k tomuto rozvoji stavěli původní obyvatelé obce?
- 13) Při pohledu na strukturu obce je poměrně jasně rozdělena na novou a starou, funguje zde soužití a kooperace mezi starými a novými obyvateli?
- 14) Mohl byste uvést nějaké konkrétní příklady spolupráce/problémů?
- 15) Zapojují se noví obyvatelé aktivně do života v obci?
- 16) Jsou aktivní v zastupitelstvu? Kandidovali v komunálních volbách? Účastní se obecních schůzí?
- 17) Pokud jde o spolupráci s ostatními obcemi, jste členy místní akční skupiny Region Kutná hora – jak hodnotíte tuto spolupráci?
- 18) Mohl byste zmínit nějaké konkrétní projekty v rámci této skupiny a jejich dopad na Vaši obec?
- 19) Jak hodnotíte spolupráci s orgány Pardubic na úrovni ORP či kraje? Podporují Vaše projekty? Je zde nějaký problém? Podporují další rozvoj Vaší obce?
- 20) Vnímáte nějak začátek nového programového období EU, kdy by finanční prostředky z EU měli jít na spolupráci Pardubic a Hradce? Dotkne se vás nějakým způsobem tato skutečnost?
- 21) Máte nějaké otázky, připomínky či podněty?

Příloha č. 4: Návod pro rozhovor s pracovníkem odboru hlavního architekta magistrátu města Pardubice

- 1) Jaký je postoj Vašeho úřadu k nové výstavbě a rozvoji obcí, které spadají pod vaši správu?
- 2) Co si myslíte, že je nejvíce atraktivní pro nové obyvatele na obcích na Pardubicku?
- 3) Jaké jsou v současnosti největší bariéry jejich dalšího rozvoje?
- 4) Jak hodnotíte vzájemnou spolupráci s těmito obcemi?
- 5) Jak hodnotíte obecní spolupráci v rámci nějakých větších sdružení, např. MAS?
- 6) Co si myslíte o spolupráci s developery, zejména v souvislosti s okolními obcemi?
- 7) Máte na mě nějaké otázky, podněty či připomínky?

Příloha č. 5: Návod pro rozhovor s developerem.

- 1) Jaký je postoj Vašeho úřadu k nové výstavbě a rozvoji obcí, které spadají pod vaši správu?
- 2) Co si myslíte, že je nejvíce atraktivní pro nové obyvatele na obcích na Pardubicku?
- 3) Jaké jsou v současnosti největší bariéry jejich dalšího rozvoje?
- 4) Jak hodnotíte vzájemnou spolupráci s těmito obcemi?
- 5) Jak hodnotíte obecní spolupráci v rámci nějakých větších sdružení, např. MAS?
- 6) Co si myslíte o spolupráci s developery, zejména v souvislosti s okolními obcemi?
- 7) Máte na mě nějaké otázky, podněty či připomínky?

Příloha č. 6: Přepis rozhovoru č. 2 se starostou Podůlšan Ing. Vladimírem Čapským

6. 5. 2014, obecní úřad Podůlšany

D – dotazovaný Ing. Vladimír Čapský, T – tazatelka Martina Formánková

T: Dobrý den, ta moje práce se zaměřuje hlavně na bariéry rozvoje na Pardubicku a Královéhradecku a vlastně jednou z částí bude komparativní případová studie. Kde vlastně, já jsem tady po zhlédnutí nějakých statistických dat zjistila, že vlastně od 90. let minulého století počet obyvatel ve Vaší obci v podstatě stagnoval, tak jestli byste mi mohl říct, čím je to způsobené. Nebo nějak. Jestli, vás něco napadá, čím to je?

D: No, tak... Nic mě nenapadá no, ale tak je to takový běžný, žádnéj velkej výstavba tady není, tak těch pár domků, tak se to kompentuje, ta úmrtí tím příbytkem těch mladších no.

T: Uhm. A napadají vás nějaké faktory, které by mohli být nejvíce atraktivní pro potenciální nové obyvatele vaší obce?

D: No.

T: Případně, co by pro ně mohlo být vlastně neatraktivní, proč se sem nenastěhovat.

D: (smích)

T: Nebo proč si ten domeček nepostavit.

D: No, tak, jako lokalita, to si myslím, že je dobrá. No, vzhledem k tomu, že to je... Blízko do Pardubic, blízko do Hradce.

T: Uhm.

D: Jako proč zatím. No, tak zájem určitej byl, vod nějakých jako developerských společností, ale jako, my nemáme zájem.

T: Jo. A máte vlastně v územním plánu jako navrženou do budoucna nějakou novou lokalitu pro výstavbu?

D: No, jako malou. Malej prostor tam je pro výstavbu, takových... do deseti, do deseti míst v podstatě.

T: Uhm. A ten problém s tím developerem, který o to měl zájem, byl jaký?

D: Žádný, my nemáme zájem, aby se nám sem nastěhovalo hejno nějakých prostě... lidí.

T: No, nezájem...?

D: Proč jako? Jako důvod mně řekněte vy. Vy mně řekněte důvod. Proč bysme měli zvyšovat počet obyvatel?

T: Tak pokud o to nemáte zájem, já vám to samozřejmě neberu. Takže...

D: Jakej je důvod k tomu zvyšovat počet obyvatel a... nová výstavba?

T: Tak v nějakých obcích je to tak, že chtějí více peněz jakoby za trvalý pobyt daňových poplatníků, aby mohli zvyšovat třeba občanskou vybavenost v obci a podobně, ale to je

prostě... na té obci... Takže v budoucnu není plánován žádný další rozvoj, žádná další výstavba?

D: Ne.

T: Hm. A takže ani počet obyvatel by se neměl v budoucnu nějak výrazně měnit podle vašich předpokladů?

D: Určitě ne.

T: Uhm. Jo, takže tou bariérou dalšího stavebního a populačního rozvoje je vlastně... nezájem a částečně je to katastrální území, protože vlastně je tam jen těch 10 míst, jak jste říkal.

D: No, plánováno pro novou výstavbu, to ono prostor by tady byl, by tady bylo pro větší rozmach, ale jako, zatím... zatím prostě... neplánuju nic většího.

T: hm, dobře. A jo... Chtěl jste něco říct?

D: (odmítavě zakrouží hlavou)

T: jaké jsou vlastně v současnosti největší problémy vaší obce? Jestli nějaké jsou.

D: No, tak jenom... jako, stávající prostě zařízení, to je řekněme silnice, osvětlení, a to, dosáhnout na nějaký peníze, abysme mohli tohle opravit. Protože teď jsme vlastně d'áli vodovod a kanalizaci, takže nějak to zkvalitňuju tady tu obslužnost a vlastně v návaznosti na to, aby to bylo udělat silnici a řekněme to osvětlení.

T: Takže to jsou vlastně ty největší i vlastně jakoby plánovaný výdaje v budoucnu – oprava osvětlení a silnice, je to tak?

D: No, tak. Tím, že jsme udělali tu kanalizaci a vodovod vlastně to největší, ty největší investice máme jakoby za sebou.

T: Uhm. A pokud jde o spolupráci s ostatními obcema, já jsem koukala, že jste vlastně členy místní akční skupiny Region Kunětická Hora, tak jak hodnotíte tu spolupráci nebo případně nějakou další. Jestli to je pro vaši obec přínosné...?

D: No, tak určitě jako... Ta místní akční skupina se snaží nějaký ty dotace sehnat, něco jako, teď jsme zrovna měli něco od nich, nějakou tu vybavenost obce...

T: Takže to hodnocení vlastní...?

D: Pozitivně.

T: A mohl byste zmínit nějaké konkrétní projekty, které vlastně byly přínosné pro vaši obec?

D: No, říkám akorát, my jsme vlastně nečerpali dotace na ty, protože nejsou to žádný, na akce většího rozsahu, my jsme prostě teď d'áli, teď, nevím, tři roky, co jsme vlastně dělali ten vodovod a tu kanalizaci, takže vlastně. To ostatní jako trošku bylo stranou. My jsme malá obec, tady zas není tolik lidí na práci.

T: A ty dotace tady vlastně na tu výstavbu vodovodu a kanalizace, to jste měli z Evropské unie nebo nějaký státní fond?

D: No, částečně, na kanalizaci to byla ze ZIFu, to je od ministerstva zemědělství, tam byla část z evropských dotací a vodovod, to byl... z ministerstva financí to celý.

T: A jak hodnotíte vaši spolupráci s orgány Pardubic na úrovni ORP či kraje? Je tam nějaká spolupráce? Jestli byste moh říct třeba kde.

D: No, tak jako nějak zvlášť nespolupracuju nebo jako není tady ta činnost, ta návaznost na ty Pardubice.

T: A vnímáte nějak... Ještě poslední otázka. Vnímáte nějak začátek nového programového období Evropské unie, kdy by vlastně ty finanční prostředky měly jít víc na tu spolupráci Pardubic a Hradce?

D: Nevím.

T: Máte nějaké otázky, podněty či připomínky na mě?

D: Nemám.

T: Dobře. Tak to by bylo všechno, na shledanou.

Příloha č. 7: Přepis rozhovoru č. 1 se starostou obce Němčice Jaroslavem Štěpánkem

5. 5. 2014, obecní úřad Němčice

D – dotazovaný Jaroslav Štěpánek, T – tazatelka Martina Formánková

[poznámky tazatelky]

T: Dobrý den, takže já bych možná představila tu svoji práci. Je to kdyžtak popsáný tam v tom papíře [informovaný souhlas o použití rozhovor pro potřeby bakalářské práce]. Takže ta práce se zaměřuje na bariéry rozvoje obcí na rozhraní Pardubicka a Královéhradecka a vy, v podstatě, jako obec Němčice jste pro mě ten příklad velmi rozvíjející se obce, kterou bych ráda porovnávala s nějakou tou méně rozvíjející v komparativní případové studii. Na to je tedy ten rozhovor. Takže mou první otázkou by bylo – v poslední době došlo ve vaší obci k velkému rozvoji, narůstal počet staveb a narůstal počet obyvatel v poslední době. Zejména v roce 2007 a 2008, tak jestli bych se mohla zeptat, čím je to způsobené. Jestli máte nějakou představu.

D: Ano, zodpovím. Stručně. Změna územního plánu někdy z rok dva tisíce... dva. Prostě umožnila stavět na pozemcích bývalého rybníka, kde se asi dalo do územního plánu 5 ha, což znamenalo, že ty pozemky se o ně objevil zájem ze strany developera CZ stavební holding, došlo k nějakému jednání a došlo na to, že prostě daný developer pozemky koupil, zajistil si stavební povolení, stavební řízení proběhlo a na to se v daný lokalitě začalo stavět a proto se tak rychle ta lokalita zastavěla, protože to stavěl developer, kterej měl zájem to rychle postavit, rychle prodat. Vlastně on to dělal tím způsobem reinvestic, že vlastně vybíral nějaký ty zálohy, které investoval do toho, to do té výstavby. A vlasty ty domy byly za dva roky postavený. A vlastně během dvou let, jak jste sama říkala. A tady přibylo, dá se říct, asi 120 domů.

T: Dobře... á.

D: A příslušný počet obyvatel.

T: Jasně. Které faktory jsou podle vás nejvíce atraktivní pro nové obyvatele v této lokalitě.

D: Tak je to určitě příroda, která tady v okolí je. Je to určitě Kunětická Hora, národní kulturní památka v této lokalitě. Je to dostupnost, do měst... Do Pardubic i do Hradce Králové, na jednu stranu je to asi 8 km, na druhou je to asi 12.

T: Uhm.

D: Dobrá veřejnost, veřejná doprava, nebo i městskou veřejnou dopravu, kterou tady máme zavedenou, čili ta dostupnost. Pak je to určitě, si myslím, i zdravé žití. Pak jsou tady... je tu možnost procházek, je tu možnost turistiky, na kolech se tady nechá jezdit. Je tu, nebo buduje se tu cyklotrasa nebo vlastně cyklostezka, je to možnost až do Rábůž v současnosti směrem na Pardubice, z druhé strany se taky chystá projekt. Nebo on už probíhá asi deset let, to je ta ,cyklostezka mechu a perníku', jak se o ní mluví a teď je v takové fázi, že se taky bude brzy dělat a že dojde brzy k propojení. No, brzy, v horizontu, 6-7 let by mělo dojít k propojení Hradce Králové a Pardubic.

T: (smích)

D: Takže určitě je to atraktivní území tady. Říkám – v dosahu velkých městských aglomerací a přitom na venkově.

T: Takže je v budoucnu plánován nějaký další rozvoj obce?

D: Určitě, máme tady ještě jednu takovou velkou lokalitu, ta je tedy zase už v majetku developera CZ stavební holding, který vlastně postavil i tu první etapu, tu první část, tu lokalitu toho rybníka, my tady říkáme prostě ,V Rybníce'. A teď má připravenou druhou, právě teď se tedy připravuje změna územního plánu, protože změnil trošku tu filozofii, té výstavby, trošky ty domy chce dělat jinak vybavené, jinak to technické zázemí

ošetřené, lépe, protože to u těchle domů, to chybělo trochu, takové věci. Takže ty domy, budou o trochu lépe vybavený, bude jich zhruba... 59-60, takže ten rozvoj bude, když to všechno dobře půjde a dopadne ta změna územního plánu letos na podzim, tak vy v příštím roce na podzim by se mohlo stavět. Takže ti noví občané by tu třeba do dvou let, do tří mohli být. Ale jak říkám, je to záměr zatím. Je to rozběhnutý záměr, takhle! Dopadnout to nemusí úplně na 100%.

T: Jasně, takže nárůst počtu obyvatel je taky v plánu.

D: Tak my máme nějaký... v těch našich dokumentech, v tom našem územním plánu, kde vlastně se nějaký ten demografický vývoj zohledňuje, tak máme vlastně navrhnuo 700 obyvatel. V současnosti máme nějakých plus mínus 600, spíš mínus trošku. Ono to kolísá, podle různých, jak se lidi přestěhovávají a odstěhovávají. Takže vlastně těch 50, resp. 60 domů, to je krát ten koeficient těch, já nevím, 2 celá něco. Takže to bychom vlastně byli už přes ten limit, což to jako není dogma, to se samozřejmě může překročit. My tu máme ještě další individuální výstavbu.

T: Uhm.

D: My tu máme prostě pozemky v soukromém vlastnictví, kteří vlastně chtějí taky prostě prodávat, takže teď tady vlastně bude další nová lokalita, taky asi pro 14 domků zainvestovat, tak aby se vytvořily infrastruktura, technický sítě, tak aby se mohli... a následně se mohli prodávat. Pak tady ještě máme další takovéto lokality, menší, pro 6 a 7 domů. Takže jako další rozvoj je možný určitě, určitě se přes tu hranice, jak to máme naplánovaný těch 700, dostaneme. To je otázka pár let.

T: A je v nějakém budoucím plánu plánovaný nějaký areál komerční zástavby?

D: No, komerční, já nevím, co tím předně myslíte?

T: Myšleno nějakých služeb, nebo nějaký průmysl.

D: Nenene, tady nelze. Tady není možné děla nějaký velký průmysl, nebo dělat velký průmyslový, nebo nějaký ani ne průmyslový, ale nějakou lokalitu nějaké výroby nějakého většího rozsahu zřídit, protože tady v tom okruhu té národní kulturní památky toto není možné. Tady je pouze možná živočišná výroba, ale jenom v rozsahu určitým, ani to tady není nijak zvlášť, není tady ani žádný jezedé velký. A není tady ani nějaké větší výrobní podnik nebo prostě nějaké závod. Je tady jenom drobný živnostníci, to znamená autodílny, truhlárna, a takovýchle. Což tady jsou turhláři, dvě autodílny, elektrikáři, ale jenom drobní živnostníci, kteří prostě jako to mají na svém dvorečku, když to tak řeknu. Takže tady toto to tady není možné když to tak řeknu.

T: A myslíte si, že ten rozvoj... jestli existují nějaké bariéry toho dalšího stavebního a populačního rozvoje ve vaší obci.

D: Teda jako tak určitě to je katastr obce. My nemáme ten katastr veliký, protože jsme tady tak vklinění... jsme omezení tím Labem vlastně a z druhé strany je tady zase ta Kunětická Hora. Takže my máme takovej napříč katastr, podél řeky a já si myslím, že jsou ochranná pásma - jak podél té památky, tam nás nepustí památkáři, abychom zachovali ten výhled směrem na Hradec Králové.

T: Uhm.

D: Takže my můžem stavět z toho pohledu od Kunětické Hory jenom nalevo. To znamená směrem k Hradubický silnici. A to si myslím, že tam už taky dál to možné není, protože, si myslím, že by byl problém s tou technickou infrastrukturou tam dostat. Už teď za to zastavěný území je to problém, takže si myslím, že opravdu, tato lokalita velká pro těch 60 domů, plus ta pro 14, plus dalších x individuálních domů, jak jsem říkal těch 6 až 7 že to je asi takové maximum, které tady můžeme ještě mít.

T: A jestli byste mohl zmínit nějaké největší problémy v současnosti vaší obce, jestli vás něco napadá.

D: *No, určitě, Problém je nedodělaná kanalizace, respektive my máme kanalizaci samozřejmě, ale máme kanalizaci takovou hybridní. To znamená, že my máme tři způsoby odkanalizace v současnosti. To znamená, máme tady tlakovou kanalizaci, která je napojená, když to řeknu na Semtín, na Pardubice, na tu velkou čistírnu. Pak tu máme čofky, což samozřejmě taky... končí někdy ve vodokanalizaci, v Labi. A pak máme, klasická stará část je na septiky, což je dneska už takové čištění moc neuznáváme, protože má účinnost asi 60%. Samozřejmě se to ještě využívá, ale nyní už dneska je to problematické, takže jsme se snažili v podstatě asi potřikrát přes SZIF, státní zemědělský intervenční fond, dototo, jaksi se dopídit těch dotací a nepovedlo se nám to, prostě jsme byli třikrát vyřazeni, prostě jsme se nedostali do těch, do Prahy prostě, když to tak řeknu, skončili jsme vždycky v Hradci Králové na tý administraci. A bylo to asi z důvodu velké poptávky po těch programech dotačních. Zrovna v těchto programech po tom odkanalizování a hlavně se v tom podporovaly ty větší obce, který měly vlastně daný evropskou unií to, že vlastně všechny ty aglomerace nad dva tisíce obyvatel měly mít do r. 2010 odkanalizováno. Ono se to pak stejně asi nestihlo, ale pak se to odvíjelo od toho, že měly prostě přednost. To jsme se nedostali, pak jsme to ještě jednou teda zkusili přes státní fond pro životní prostředí, tak jsme se teda taky jako nedostali, ale alespoň nám tam rychle bylo sděleno, že ne, že prostě podporují radši menší, jako menší nabídky, ale jako víc. My jsme byli jako... no, že ta cena byla poměrně jako vysoká.*

T: Uhm.

D: *Ještě to záleží na tom rozsahu, na velikosti obce a podobně.*

T: Takže existují ještě nějaké další varianty?

D: *Tak teď budu čekat na nové programovací období 2014 plus, tak si myslím, že toto bude podporované vždycky, protože, prakticky žádná obec nemá na to, odkanalizování, sama ze svých prostředků.*

T: Uhm.

D: *Tady ta finanční podpora státu, nebo potažmo Evropský Unie, je prostě potřeba, ty prostředky je nutné zapojit. Protože ta obec to prostě... to je možný jedině pak přes úvěry nebo přes podobné záležitosti. To je ta kanalizace. Pak nás tady trápí ta komunální... že tady nemáme jako u nás, nějaký větší, nebo takový ty služby takový, co se týká právě, třeba toho obchodu jako by s potravinami, nebo třeba cukrárnu. Jsou tu samozřejmě nějaký takový ty studia, takový pro ženy, nějaký třeba masážní, no, takový ty zkrášlovací. Ale takový to praktický, obchod tady byl, ale prostě se z nějakýho důvodu zavřel a ten chybí tedy trošku, i když zase otázka, jestli by se tady uživil, protože opravdu to je tady do Pardubic kousek a v tom spojení, nebo každý má auto, takže si myslím, že je to docela problém, ale zas lidi si třeba říkaj, že nemaj v neděli čerstvý rohlíky a podobně, takže ono to je někde uprostřed.*

T: A máte třeba tady nějaké prostory, které by bylo možné nabídnout potenciálnímu investorovi?

D: *Tak, si myslím, že to by se určitě našlo, nějaký kousek obecního pozemku, nebo i ze soukromých pozemků by rádi třeba prodali na nějakou takovouhle stavbičku, která by nějakou tu terciální sféru tady podpořila. No ale zatím se nikdo takový neobjevil, není zájem tady o toto. A ty služby... to je taky to gro dneska na těch vesnicích, i když tady... co se týká tady té, těch sportovních relaxačních potřeb, těch v Hradišti [Staré Hradiště] máme halu, kde se dá tenis, kde se dá relaxovat, to samý na golf.*

T: Já jsem koukala, že tu máte moc hezké hřiště.

D: Jooo, to my jako tady máme, to jo, to se dá hrát tenis, nohejbal, děti si poběhají, pak máme další dětské hřiště tam na kraji obce. Jako to né, že by nebylo to sportovní vyžití, ale takový to odbornější, to relaxační, když to řeknu, jako to...

T: Ale tak dá se tady jezdit na koni.

D: Taký se dá. Jooo, tak to se nechá.

T: Tak já přejdu k další otázce – jaké další výdaje plánuje obec v nejbližších letech.

D: Větší výdaje, no tak větší výdaje, tak teď jsme se trošku vyčerpali stavbou toho nového obecního domu. Takže nějaké prostředky jsme dostali od státu, nějaké jsme si i půjčili, tak abysme, jsme se nechtěli prostě dostat jaksi někam na dno v tý pokladně, tak jsme si radši za dobrých podmínek půjčili, protože to byla ta doba těch dobrých úvěrů ještě příhodná pro nás pro obce i pro vlastně pro občany, úvěry, ty úroky respektive, byly hodně nízko. Teď už to tak není, trochu se to zvyšuje. Tak jsme si prostě něco půjčili, tak teď máme půjčku, tak teď budem sledovat vlastně ty programy teď, bude ten Europe, to je třeba stavba, výstavba školek, tak bysme se chtěli ještě k týhle etapě toho obecního úřadu přestavět třeba tu školku, třeba se budeme snažit o tu kanalizaci, ale zase na všechno asi nebude dost peněz.

T: Uhm.

D: Takže zkusíme jedno, druhé. Takže to jsou asi největší záměry – kanalizace, školka.

T: A tak já se vrátím k těm novým obyvatelům, kteří jsou vlastně v té obci – jak vy osobně hodnotíte ten jejich příchod, zda pozitivně nebo negativně?

D: Tak já ten jejich příchod hodnotím určitě pozitivně z hlediska příjmů obce, protože každé jnové obyvatel je určitěj daňovej výnos ze státního rozpočtu, že?

T: Takže nemáte žádný problémy s tím, že třeba by se tu ty lidi, že by si tu nenechali zapsat trvalé bydliště?

D: Tak určitě taky všichni nejsou zapsaní. To jediné je problém. Tak ale snažíme se, aby byli zapsaní, pokud to lze, tak se je snažíme přesvědčit, pokud to nelze samozřejmě z nějakých důvodů jejich, tak vlastně je necháme být a platí jenom poplatky za to, že tady likvidují odpad a podobě. To se nedá nic dělat, to se prostě stává. Aby byli všichni obyvatelé té obce prostě trvale hlášení to nejde, to není možný.

T: Ono hodně obcí třeba kolem Prahy s tím má celkem problémy, že se tam ti lidi nehlásí.

D: Jo, tak jako. A co se týká, tak spíše problém byl spíše jako s dětmi, protože ty nám jako kvůli tomu, aby byli přijatí do těch škol a školek nám měnili trvalé bydliště. Protože zas jako podmínky pro přijetí v těch školkách, někdy i dokonce školách je trvalý bydliště v místě tý školy. Takže to je zase problém. Takový nepříjemný, tak se to ale zase trochu zvládlo, my jsme si uzavřeli smlouvy na školku s těma okolníma obcema – Ráby, Dříteč a nakonec chceme stavět t svoje. Takže se to trošku zlepšilo, ale přesto některý nám odpadli hlavně u Pardubic, protože tam maj babičky, tak se... Nebo vlastně takhle – my jsme se už vlastně v tom naučili chodit, takže se nám odhlašují jen děti. Dřív se nám vždycky odhlašovala maminka plus dítě, teď už je to jenom dítě, takže vlastně ten úbytek je menší. Tak se to nějak, tak jsme si to vyříkali a tak se to vyřešilo. Jak říkám, pro nás samozřejmě přínosem ti lidi.

Protože jsme nechtěli skončit, protože ta obec, aby mohla fungovat, tak potřebuje určitý peníze na to. Musí mít na údržbu, na opravy, na udržování veřejného pořádku a to je všechno o penězích. Takže aby měla peníze, musí mít určitéj počet obyvatel, pokud nechce prodávat něco, pole, lesy. Lesy nemáme, teda máme, ale minimálně, pole nemáme, teda máme, ale nikdo by je nekoupil tamhle na druhým konci, takže musíme jít tou cestou, prostě toho rozšíření jsme šli. Já myslím, že jsme udělali dobře, nechtěli

bychom dopadnout jako... I když ty obce se už taky teď zvedli a zlepšili – ale jsou obce, který jsou takový prostě jako skanzen, Dražkov, Lukovina, Prostě takový daleko. Nedávno to ještě byly Kunětice, ty se teda teď zvedli, zaplat' pánbůh, že už uklízí a to, to jo. Takže...ne, jako opravdu, to je vidět, že ty obce se už teď taky zvedli, že se tam taky staví, ne jako, to je znát. Začalo se tam stavět. Jo, to prostě je o tom, že obec musí mít určitý počet obyvatel a určitý příjem, aby mohla prostě něco dělat. Ať už v rozvoje nebo v tom, aby se zkrášlovala případně.

T: A jak myslíte, že se k tomu rozvoji stavěj původní obyvatelé obce?

D: My jsme tady s tím neměli problém. Samozřejmě se tady říká různě těm lidem, oni si sami říkaj, že jsou naplavenina nebo jak se používá ten termín, oni jim říkaj zase prostě, že bydlej tam, že to stavěla ta firma Stapaho, tam pro ten holding, a tak jim říkaj stapaháci a takhle. Ale to je víceméně takový jenom...

T: Škádlení?

D: No, škádlení. Myslím si, že tady fakt zásadní problém nevznik žádný.

T: Uhm.

D: Ty lidi, nebo řečeno, choděj, ti noví obyvatelé choděj na ty akce, choděj na to hřiště, pálení čarodějnic, dětský den, to jsou takový velký akce, přijdou. Není problém s tím, že se jakoby nezapojují. Samozřejmě, jsou trochu jiní, taková ta, doba těch 70. let, což ještě já pamatuju, ještě 80. léta, kdy se prostě shromáždili lidé a šli třeba, já nevím, něco udělali. To asi už se nevrátí. To asi, to jsou jiní lidé, jsou většinou z města, navíc jsou to mladí lidé většinou. My máme vlastně v pardubickém kraji nejmenší věkový průměr, tak vlastně jsou to lidé, kteří mají děti nebo se ještě sami nějak vzdělávají. Pozdě pracují do noci, jak je to dneska běžný, že? Takže vlastně ani jim nezbyvá čas na tohleto.

T: Ale jinak do těch nějakých aktivit, tak se zapojují.

D: To jo. Jako to, že by se řeklo, že jsou jako oddělený nebo že by se separovali nebo to, to ne.

T: A zapojujou se teda jako to, do politického života v obci? Jestli kandidovali do zastupitelstva?

D: Ale tak tady zas takový velký politický život nemáme tady na těch obcích, to za prvě. Tady žádná politická strana nemá svoji buňku, ani tady nejsou, možná tu jsou nějaký straníci, ale jsou zapojeni jinde, že jo.

T: Ale zastupitelstvo.

D: Zastupitelstvo je tvoří formou nějakého hnutí, se to tak udělá, že vždycky před volbama se to nějak udělá, to má jako status strany. Nějaký hnutí nebo občanský sdružení nebo prostě já nevím... Máme nový zastupitele z řad nových obyvatel. Máme dokonce 3... Nebo 4 zastupitelé, jsou zapojeni a pracují tam.

T: Tak a kdybych se teď zeptala na spolupráci s ostatními obcemi, tak já jsme koukala, že jste členy Místní Akční Skupiny, tak jak hodnotíte tuhle spolupráci?

D: Tak vlastně, my jsme zapojeni do Sdružení obcí pod Kunětickou Horou, které vlastně tak nějak už dojíždí. To bylo nahrazeno Svazkem obcí pod Kunětickou Horou. Ten Svazek společně pracuje, tak nějak vlastně v tom, že se scházíme, že máme nějaký společný záměry, že vlastně se tam ty společný peníze dostávají i na rozvoj venkova, z toho programu na rozvoj venkova, který dává krajský úřad, takže ty si podělíme. Buď se ty obce třeba dohodnou a mají tu prioritu třeba tři obce a mají víc peněz na ten svůj záměr anebo dostane každá obce svoje, třeba po 20000 a něco si k tomu přiloží, to je logický, to je podmínkou, tam to spolufinancování. Je tam 60:40 poměr nebo tak, nevím přesně. Takže to je tak, tak společně spolupracujeme touto cestou, abychom z toho něco měli, přiznávám. A ty společný prostě programy, jsou nějaký společný akce, který se

pořádají napříč tím svazkem. Nějaký cyklo výlet společný nebo nějaký ty akce, že se o nich informujem vzájemně, že se ti lidé mohou přidat na nějaký ty jejich akce v sousední obci a podobně.

A ta MASka, ta místní akční skupina sdružuje nejen obce, ale i ty další subjekty, ty místní podnikatele, jak občanské, tak normálně ty z podnikatelský sféry, tak ty svazky obcí právě sdružuje – zase, my tady máme svazek Loučná, svazek nás, obcí pod Kunětickou Horou plus ty další subjekty podnikatelský nebo občanský sféry, jak už jsem řekl. Takže prostě, to je trošku tam, ta MASka má teď trošku nebo má dostat, trošku nový náboj, co se týká těch, rozdělování těch dotací, že by tam měla být jedním z hráčů. Říká se, že by tam ten kraj neměl už být, že by tam teď měli trošku být omezeni... Ne, jak to bylo dosud, že ty velký peníze šly přes ten kraj, teď by ty velký peníze měly jít přes ty MASky. Já si to neumím přesně představit, ale je to takovej záměr, zatím se to tak nějak vyladje. Jsem zvědavěj, jak to bude fungovat.

T: A mohl byste uvést nějaký konkrétní příklad nějakého toho společného projektu v rámci Místní Akční Skpiny?

D: No, Místní Akční Skpiny, jsou to různé zábavní spíš akce, to je třeba... teď úplně řeknu jen, třeba se pořádá turnaj mariášový se pořádá. Karbaníci z celého okolí se sejdou a hrajou nějaké desetníkovej mariáš, já sám nejsem. Jsou tam i ty... Tam víceméně všechny ty aktivity probíhají u tý Perníkový chaloupky. Prostě takový... jako trhy, takovej ten jarmark, řemeslný trhy. No, řemesla, obchod, takovej ten nějaké prodej těch místních produktů. To jsou ty stěžejní akce. Takže zábavný spíš a jinak ani to nejde. Že by byla nějaká taková akce společenská, to až ne, zatím teda. Zatím!

T: Dobře. A jak hodnotíte spolupráci s orgány Pardubic na úrovni ORP či kraje?

D: Tak, co se týká kraje, tak dostáváme, teda vlastně jsme zapojeni do toho programu na rozvoj venkova, tam na základě nějaké žádosti a nějakýho projektu dostáváme nějaké příspěvky, tak sto tisíc to je v průměru, což není úplně zanedbatelný. No jinak s krajským úřadem, co se týká další spolupráce, tak ta je, dá se říct, minimální. Ta spolupráce ... tak kraj nad námi vykonává určitý dozor, co se týká účetnictví a podobně... to je spíš kontrolní, z jejich strany. Teď bude zas příprava společná voleb, tak přes kraj všechno probíhá. Co se týká s Pardubicemi, tam spadáme katastrálně, máme tam přenesený stavební úřad a další a další agenty. No, ten stavební úřad asi je nejvíc využíváný.

T: Podporují tedy nějak ten váš další rozvoj?

D: Tak, to se... takhle, nebrání nám v rozvoji, když to řeknu obráceně. Že by ho podporovali, to se samozřejmě, velkou radost nemají, když se tady staví, tyhle satelitní, v týchle lokalitě, protože to jim samozřejmě odčerpává obyvatele, takže... že by měli radost, to si myslím, že ani ne, ale ani tomu nějak nebrání zas na druhou stranu.

T: A... máte nějak jakoby vliv toho nového, začátku toho nového programového období, kdy vlastně ty nové finanční prostředky by měly jít na nějakou spolupráci Pardubic a Hradce Králové a plus tedy ještě další nějaké změny. Tak jestli to nějak vnímáte nebo se na to nějak připravujete?

D: Já teď nevím, jak to přímo jako myslíte. Vy už víte, že to přímo budou ty prostředky na tu spolupráci a to?

T: No, určitě jakoby je to jeden ze záměrů a teď...

D: No jo, ale ta aglomerace, dřív k tomu ještě patřil ten severovýchod a ten Liberec to, a víme, jak to dopadlo, že jo.

T: Tohle, já teda přesně jakoby nevím, jak se to jmenuje, nicméně tohle už jako je, jisté, že ty peníze na to půjdou a teď se jako čeká na ten, plán té strategie, té spolupráce.

D: Ano, ten plán se vyladuje, hledá se. Právě ty MASky, jak jsme zmínily, tam budou hrát velkou roli v tomhle tom na úkor toho kraje. Já nevím, ty kraje se samozřejmě nebudou chtít vzdát toho rozhodovacího práva o ty peníze, práva na ty peníze, to je celkem logické. Ale zase... každý ten kraj vydal nebo sestavil nějaké svoje programové prohlášení, co vlastně chce podporovat, co má nebo jaký má priority. To všude teda byla... na území toho kraje ta občanská vybavenost, hlavně rozvoj těch pracovních příležitostí tam bylo taky, to se týká hlavně těch oblastí Svitav a těch zapad.... těch vzdálenějších jakoby. Tak určitě, já jsem rád, že tam ta občanská vybavenost je, protože, říkám, chceme tu školku stavět, chceme jí, ta kanalizace taky se toho týká prostě. Takže vlastně, pokud ty programy se naplní, pokud ty peníze přijdou do těch krajů, ať už to bude přes MASku se rozdělovat nebo přes kraje, přes ty regionální rady nějaký, to je úplně jedno, hlavně, aby ty peníze skončily... (smích) na těch vesnicích, aby neskončili v těch městech, to je právě problém. Předtím vlastně ten rok to bylo tak postavený, že to udělali tak, že tam dali nějakou revitalizaci měst a velkých sídlíšť a to byli Pardubice, Hradec, Liberec, to si ušili na sebe v podstatě. Ty peníze se ta, třeba... tak třeba ta třída Míru se tam teď dělá nebo... to je prostě, musí myslet i na ty normální obce, který se k těm penězům jinak nedostanou. Ten kraj, ten taky těžko hledá prostředky ... víme, co ho všechno stojí zdravotnictví, ale třeba ty Pardubice jako statutární město mají obrovský příjem, ty by si se spoustou věcí měly poradit ze svých rozpočtů, že jo. No samozřejmě, pak víme, jaký oni tam řešili nesmyslný záměry, ten tunel, teď zase autobusový nádraží chtějí nějak řešit tam, což je podle mě, v souvislosti s tím železničním, nemaj přitom nedodělaný systém... o dopravním systému vůbec nemluví v Pardubicích. Tam nemaj to Paramo dořešený a podobně. I když to je trošku zas jiná silnice, to souvisí se státem, že jo trošku. To jsou silnice 1. třídy, to je troch něco jinýho, to financování je zas trochu někde jinde.

Takže pokud ty peníze budou z té Evropy, jakože jich má být dost, tak jen si přeju, aby skončily tam, kde je to potřeba, aby neskončily někde... u nějakých záměrů jako je budovat golfový hřiště a budovat tyhle věci, kterých je podle mého názoru přehršle. Tam vlastně těch prostředků skončilo hodně, co bysme si povídali. Podporovali se soukromý subjekty hodně a ne vždycky to bylo košer úplně, kdyby to vždycky bylo, tak, jak to má být, ta prosím, ale takhle? To asi teď takhle nebude touhle formou, si myslím. Nebo určitě ne v takový míře, jak to bylo v tom starým programovacím období.

T: To je teď jako z mé strany všechno, tak pokud byste měl nějaké otázky, připomínky či podněty, tak určitě budu ráda.

D: No, tak jako, to je dobře, že to studujete, to je dobře, že to někdo takhle jako snaží se, nějakým způsobem rozklíčovat ty vztahy mezi těma jako, různý stupně jako... já nevím, tý vybavenosti. Jako jsou obce, který stagnují, jsou obce, který se vyvíjí. dobře, že to někdo rozklíčováá, proč to tak je.

T: Tak uvidíme, jestli na něco přijdu. (smích)

D: Takhle, je to samozřejmě o lidech, nebo takhle o lidech ve vedení obce, jestli chtějí mít v obci starosti, nové věci anebo nechtějí.

T: Tak určitě je to jednodušší.

D: No, tak samozřejmě, pokud ta obec... taková je konzervativní a i to zastupitelstvo je konzervativní, tak to prostě se nic neděje, nechaj vyvést popelnice, občas to daj posekat nebo to posekaj tu náves a to jim stačí. Nehledaj dál cestu, jak si pomoci k něčemu. Tak to víte, všechno to zaprvé jsou starosti, u všeho musí být nějaký peníze na spoluúčast, musej se dávat dělat projekty, všechno stojí peníze, čas no. Musíte mít furt připravený projekt v šuplíku, když se něco objeví, protože jakmile začnete chystat projekt až když je

to vypsaný, až když se to vyhlásí, to je pozdě. To budete někde na chvostu a to... zas se na vás nedostane. Ty projekty, musím mít jasnou vizi, co chci udělat do budoucna, mít prostě jasno v tom a mít ty projekty připravený a je tam, šup, školka, už ji mám dávno připravenou, takhle to musí být. (smích) I když to jsou mrtvý peníze, kolikrát vám v tom leží sto tisíc, dvě stě, tři sta. My jsme, taky ten dům, tam mně leželo čtyři sta tisíc mrtvých v tom domě po 4 roky, než se naskytla šance a postavili jsme ho teď. Prostě se musí čekat a mít to, protože kdybysme to neměli, tak jsme to nedostali. Protože pak se najednou objevily peníze, to je ze státních peněz, nebylo to z evropských a během čtvrt roku jsme museli dát projekt a dopadlo to. Ale kdybychom neměli ten projekt, nebylo by stavební povolení, tak to nedopadlo, že jo. Protože to by trvalo samo o sobě rok, než to dáte do kupy. Takže je to o tomhle... takový určitý chuti i pracovat pro tu obec, to zastupitelstvo, musí mít zájem o něco.

T: Tak je to určitě o té motivaci.

D: Ale zas čím ta obec je menší, tak tím ten zájem je menší většinou. Protože to je méně lidí, mají menší tlak, většinou to dělají... já vlastně taky už taky to dělám 12 let. Nebo vlastně 16 roků budu starostou, ale chci říct, tady ten tlak je, jsou tu noví lidé, stále vás to tlačí něco pro tu obec udělat.

T: Na druhou stranu ti noví lidé tady nebyli vždycky, museli se sem nějak přistěhovat.

D: Ták. Ale je to prostě o tomhle, pokud ta obec je menší, menší tlak, tak jsou spokojený, tak jak to je a třeba jim to tak i vyhovuje, když jsou menší, já nevím. Nám to nevyhovovalo prostě.

T: Tak vidíme.

D: Tak a už končíme.

Příloha č. 8: Přepis rozhovoru č. 3 s pracovníci Odboru hlavního architekta magistrátu města Pardubice Ing. arch. Marianou Zmítkovou

9. 5. 2014, Odbor hlavního architekta magistrátu města Pardubice, Pardubice

D – dotazovaná Ing. arch. Mariana Zmítková, T – tazatelka Martina Formánková

T: Takže dobrý den. Tak moje první otázka je taková trochu obecnější – jaký máte pocit, že je postoj vašeho úřadu k nové výstavbě a rozvoji obcí, které spadají vlastně pod vaši správu?

D: No, postoj našeho úřadu. Hm, takhle. My jsme pořizovatelé a vlastně jako takový ten náhled, co se týče toho urbanismu, spíš by měl řešit projektant architekt. Architekt je autorizovaná osoba, která zpracovává územní plány a musí se na to dívat z hlediska své specializace.

T: Uhm.

D: A my jsme vlastně pořizovatelé, kteří dohlížíme na tu zákonitost toho pořizování a samozřejmě i těch územních plánů. Co se týče v podstatě jakoby rozvoje těch obcí, tak... jsou obce, které mají jakoby nadhodnocené rozvojové plochy a jsou obce, které mají ty plochy umírněné, ale samozřejmě, že to záleží třeba na tom, v jaké vzdálenosti se třeba ty obce nacházejí k Pardubicím. Protože čím ty obce jsou blíže k těm Pardubicím, tak tím ty poptávky jsou větší než u obcí, který jsou jakoby dál od těch Pardubic. Ještě jednou tu otázku, abych nešla od nějakých širších souvislostí.

T: Jo, ten postoj, jestli spíš podporujete ten rozvoj nebo je spíš snaha to jako omezovat?

D: Takhle - y se na to díváme jenom striktně z hlediska zákona, a jestliže zákon říká, že nadměrný rozvoj a nadměrný zábor jedničky a dvojky půdy jsou špatné, tak my to hlídáme opravdu jenom z hlediska zákona a snažíme se, aby ty rozvojové plochy nebo

ten rozvoj těch obcí, ty rozvojové plochy, nebyly jakoby neúměrný, protože je to špatně i z hlediska urbanismu. Takže když jsou nějaký ty plochy nadhodnoceny, tak se to snažíme umírnit vždycky.

T: A co myslíte tím ‚je to špatně‘, co si pod tím představíte? V čem je to jako špatně?

D: To je z hlediska urbanismu, že jo. Protože když nějaká obec má nějakou rozlohu, několik já nevím, plácnu třeba 350 ha a projektant tam navrhne rozvojové plochy pro bydlení opět ve velikosti 350 ha, to znamená, ta obec se zdvojnásobí a nemá pak základní veřejnou infrastrukturu, která by dokázala ty, ty, ty obrovské plochy obsloužit. A je to tím, že většinou ty lidi chtějí plochy pro bydlení, protože to jsou soukromé pozemky. Každý to chce pro bydlení, protože každý to chce zhodnotit nějakým způsobem ty svoje pozemky a už tam nechce, aby se v rámci těch ploch bydlení navrhovala nějaká ta... občanská vybavenost. A proto to dopadá tak, že se dělají obrovské plochy pro bydlení, které chybí občanská vybavenost, lidi tam nemají obchody, nemají tam zázemí, nemají tam hřiště a tím pádem zase dochází k tomu, že sice lidi bydlí, ale musejí nakupovat a tyhle základní potřeby si musejí udělat ve městech a pak se z těch ploch stávají takový noncleshárny, že se tam jezdí jenom jako spát. Takže ono by to mělo mít nějakou rozumnou míru, že vlastně nějaký to jádro obce, který tam funguje, nějaké obchody, nějaké úřady, sokolovny, veřejný život, aby dokázal utáhnout ty další plochy, který se tam navrhuje, jo. A jestliže se tam navrhne nějaká větší plocha, musí být rozumná, musí být odůvodnitelná, musí mít adekvátní vždycky to veřejný prostranství.

T: Uhm. A tak na tom, aby to bylo udržitelné, tak na tom spolupracujete třeba s obcí... třeba s úřady těch obcí jednotlivých? Nebo jak probíhá ten proces?

D: Proces probíhá.

T: Kdo do toho všechno mluví?

D: Hlavními aktéry jsou tedy obec, tedy obecní úřad. Vlastně samospráva. Samospráva obce.

T: Uhm.

D: Která by měla vytáhnout veškeré požadavky své obce a měla by nám to přetlumočit. Pak do toho vstupujeme my, jako pořizovatelé a my teda kontrolujeme tu zákonitost. A samozřejmě také soulad s požadavky dotčených orgánů a samozřejmě i s požadavky veřejnosti, protože my ty jednotlivé etapy toho procesu projednáváme s veřejností. No a pak třetím aktérem je projektant, který do procesu vstupuje z hlediska své profese, architekt, urbanista, který prostě navrhne na základě zadání, které vyšlo vlastně od nás, jako od pořizovatelů, tak nevrhne rozumných způsobem ten plán, jakoby ten rozvoj té obce.

T: A jestli vás napadají v současnosti nějaký jako bariéry toho rozvoje? Jaký existují, konkrétně tady na Pardubicku. Co vlastně jakoby brání tomu rozvoji dalšímu těch obcí? Už jste zmínila tedy, že to je ta bonita půdy, pak ta obslužnost, jestli vás napadá něco dalšího.

D: No tak některé obce jsou takové, že třeba, já nevím, uvedu příklad obce Rybitví. Je to sice malá obec, má, já nevím, třeba... mě nenapadá počet obyvatel, možná je to od těch pěti set do tisíce. Ale ta obec je tak položená, že z jižní strany. Vlastně, ta obec se rozkládá kolem silnice, která ta silnice je teďka dvojka silnice a v té obci bude probíhat do budoucna silnice 1/36, takže to bude vlastně rychlostní komunikace, která tu obec jakoby rozděluje na dvě části. A je to dost jako velký zásah do té obce. No, rozpůlí ji to sice na dvě části, ale ona je, v současnosti se ta obec rozkládá tak, že ta jižní část je vysloveně průmyslová zóna obrovská a severní je samotná obec. A ta obec má vlastně tak mizivé možnosti rozvoje, protože ta obec má ze severovýchodní strany má lesy a těch lesů si ta obec velice váží, protože do těch lesů se nasaňuje i ze zákona, z jižní strany

je ta průmyslová zóna a pak ta 1/36, která ona se trošku malinko stáčí jakoby i k nám na západ, takže v podstatě ta obec má jenom mizivé procento těch rozvojových ploch, takže tam to prostě nejde. Takže jsou to vlastně i ty přírodní hodnoty, které nás nějakým způsobem omezují a pak taky i ty dopravní záležitosti, který jsou z nadřazených dokumentací a který vlastně tím územím budou procházet. Takže je vlastně bonita jednička, dvojka, ale i tyhle věci, záleží na tom, jak je ta obec položená, na tom území.

T: A napadá vás klidně další jakoby příklad, ještě něco jiného, co by vás napadalo, že by mohlo být bariérou rozvoje?

D: Co by mohlo bránit rozvoji? Tak obce se chtějí rozvíjet vždy. No, třeba, já nevím teda, jestli tohleto je dobrý příklad, ale máme třeba obec, obec Plh, která je úplně na samotný hranici našeho orpu, jako obce s rozšířenou působností. A je to obec, která, když jsme jí zkoumali, má malý procento jakoby, mladých lidí a studujících a většinou jako větší procento těch bydlících jsou důchodcovského věku. A je to obec, která vůbec nemá zájem se rozvíjet. Takže jsou jakoby i takový příklady, na jedné straně jsou obce, který jsou u Pardubec a ty se jako chtějí šíleným způsobem rozvíjet, pak je takovej zlatej střed, který prostě poslouchá rady odborníků a nechaj si poradit a pak je to umírněný a pak jsou to obce, který je prostě jako, spíš vymírající obce, řekla bych, kde ty mladý lidi nechtěj zůstat, odcházejí za prací mimo obec, zůstávají tam jenom důchodci nebo já nevím, chalupáři a obec prostě ani dokonce nechce územní plán. Takže nemá vůbec zájem o nové rozvojové plochy.

T: A myslíte, že to je tou vzdáleností od Pardubic, že už je to moc daleko?

D: Ano, určitě je to tou vzdáleností, že oni nemají tak jednoznačný a lehký napojení na komunikační systém, rychlá dojíždka do zaměstnání, jo, nejsou tam žádný příležitosti zaměstnání, neexistuje tam prostě, já nevím, žádný jézedé, ani průmyslový areál, já nevím, menšího charakteru, který zaměstnával někoho. Prostě ty lidi mladý, nemají žádnou motivaci v tý obci zůstat.

T: Takže máte pocit jako, že je to jako daleko od Pardubic? Já mám pocit, že i když je to ten Plh, tak ta vzdálenost není tak velká.

D: No, daleko, tak kolik to může být, já si netroufnu říct, kolik je to kilometrů, můžu vám to ukázat na mapě.

T: Že mi přijde zvláštní, že pořád je to taková dojíždková půlhodina.

D: Já z toho jako moc nekomunikovala, protože já jsem to jejich přání respektovala. My jsme všechny obce obesílali z hlediska novely stavebního zákona, že si musí pořádit nové územní plány do r. 2020 a bylo mě odpovězeno z obce Plh, že nemají zájem o nový územní plán. Takže, je, jo, já jsem tyhle věci až do podrobnosti nezkoumala, je to možný, že ta samospráva v tý obci je spokojená a vyhovuje jí to. Jako je spousta obcí, který jsou na tom tak, že třeba jsou i jakoby nespokojený, že se tam stěhují lidi z Pardubic, jo. Ono je to i velice těžký, když navrhnete nějaký nové rozvojové plochy a když ten projektant to rozumně nepropojí, takovým způsobem, že ti lidi opravdu musejí chodit do té staré části, musí chodit do těch jiných vybaveností a to vlastně přispívá k takové té sociální komunitě, komunikativnosti mezi lidma, tak je to těžký. Pořád jim říkaj náplava a že vlastně ... A spousta lidí z těch starosedlíků je proti tomu, nechce to tam, jo.

T: A napadá vás nějaký konkrétní příklad tady na Pardubicku, kde ta komunikace třeba nefunguje a kde ti starousedlíci jsou proti?

D: No, tak určitě. Takhle, to je zase z Pardubic, ale, to jsou obce, které dělají spíš kolegové. Myslím si, že třeba Sezemice mají obrovský rozvojové plochy, ale to jsou zatím plochy, který nejsou, jakoby naplněný a obsazený. Jo, ted'ka, jestli možná

Kunědice. V Kunědicích vznikly takový, jako veliký plochy zástavby, který jsou jakoby vyčleněny z té plochy. Ted' mě takový nenapadá, protože já ve svých obcích, který dělám ani takový území zatím nemám. Takže spíš možná, kdyby tady byli kolegové, že by uvedli víc příkladů.

T: To nevadí. A ještě nějaká další bariéra? Třeba mě napadají církevní restituice? Nebo nějaká ochrana životního prostředí? Kolem té Kunětické hory jsou nějaká, vím, že je třeba nějaká památková zóna, že se tam třeba nesmí stavět minimálně komerční zástavba, nevím, jak je to s tou rezidenční, tak jestli i tohle může být tou bariérou.

D: Uhm. No, ochrana přírody, jako když to řeknu na rovinu, skoro nikoho nezajímá, když chce prosadit svůj záměr, jako třeba i obec. Ale je to vždycky na těch dotčených orgánech, samozřejmě i na nás, abysme to nějakým způsobem umírnili. Vznikají tady různé situace, že v těch rozvojových lokalitách se nechce umisťovat plochy veřejného prostranství, který by byly pro každodenní oddych a relaxaci všech obyvatel. Je to kolikrát jako často ani projektant to nedovede prosadit, protože jakmile lidi vlastně nějaký pozemky, tak to chtějí mít prostě na zástavbu a nechtějí mít prostě na svých pozemcích prostě zeleň. To je jako těžký. Takže jako co se týče té ochrany přírody, to je takový trochu diskutabilní. Církevní restituice se nás vůbec netýkají. A pak jste ještě říkala třetí věc...?

T: Ta památková zóna kolem Kunětické hory.

D: Jo, památková zóna kolem Kunětické hory, to zrovna dělá kolegyně, zrovna ty Ráby a ty Kunědice a kolem těch Rábů spíš, protože tam je to ochranné pásmo kolem té Kunětické hory, tak to jsou takový jako neskutečný problémy, že přestože tam je ještě jakoby starý územní plán, i přestože ten územní plán nařizuje jakoby nějaký podmínky pro tu výstavbu, tak i přesto to ty lidi nechtějí respektovat. Takže opět takový jako boj o to, abysme to umírnili. Ale to už říkám konkrétně o té výstavbě, co se týče rozvojových ploch, tam v těch Kunědicích teďka taky neumím na to reagovat, protože to bysme se musely podívat do územního plánu v Rábech, do toho starýho, co dělá kolegyně. Jako většinou v těch starých územních plánech byly ty rozvojové plochy jako nepřiměřené, byly příliš velké. Ted' se dělá jakoby nová vlna těch územních plánů, dělá se to už podle té novely a ta novela opravdu velice striktně zakazuje jakýkoli zásah do těch kvalitních půd a do volné krajiny. Jo, že všechno musí být, musí to dokonce být, že to vymezení těch zastavitelných ploch musí být odůvodněno výpočtem, který musí být v tom územním plánu, proč takhle veliký rozvojové plochy. Počítá se to podle počtu obyvatel, jsou k tomu pak nějaký koeficienty, jestli se ta obec nachází v rozvojové oblasti nebo v rozvojové ose, tím pádem může jakoby mít ty plochy větší. Opravdu jako striktně se to hlídá, všechny ty rozvojové plochy, aby byly v souladu s tím jako, s velikostí té obce.

T: Uhm. Takže myslíte jako, že do budoucna se ten rozvoj bude spíš omezovat?

D: No, já si myslím, podle toho, jak se koukám na ty územní plány tady, co nově pořizujeme, tak my opravdu striktně se, když to jde, tak se ty obrovský rozvojové plochy, který v těch územních plánech byly, tak se jako, tak se jako snižují, zásadně se snižují.

T: Uhm.

D: No, ale je to velice těžký, protože projednává se to s veřejností a veřejnost samozřejmě jako reaguje se na to v mnoha případech jako hodně negativně, musí se to pak odůvodňovat téma výpočtama. A ještě je tam takový problém, že paragraf 102 zákona, který říká náhrady ze změny území se to jmenuje a tam je, že když se plocha, která je vymezená jako zastavitelná do 5 let, jsou tam nějaký podmínky, nevyžije, tak se může bez náhrady vrátit ta plocha. Jo, jakoby do nezastavěného území. Takže musíme hlídat i tyhle věci, aby nevznikly nároky na ty náhrady, protože ty náhrady by měla

platit obec. Když to vznikne za podmínky nějakého dotčeného orgánu, tak ty náhrady by měl platit ten dotčený orgán, když si dá nějakou podmínku, že ta plocha musí být zrušena. Ale říkám, to, že je to tak, že ty plochy jsou opravdu to tak, že jsou z 90% nadhodnocené, výrazně. A proto se teďka jde na to, na základě té novely stavebního zákona, aby se na to šlo s rozumem, prostě tak, aby to odpovídalo prostě charakteru té obce.

T: Dobře. Jo a co se týče nějaký ty spolupráce s developery, tak ta probíhá tady u vás nebo to je spíš na jiný úrovni.

D: Spolupráce s developerama.

T: Nebo jakoby třeba investorama, kteří chtějí stavět na nějakých třeba větších plochách.

D: No, to je spíš. tou formou, že tahle. Oni developeři, když chtějí na nějaký ploše stavět a ta plocha je vymezena v zástavbě, tak přijdou třeba sem a ptají se na to, jaký jsou podmínky podle územního plánu. My jim dáváme nějaký sdělení nebo vyjádření, jestli mají nějakou studii nebo nemají zpracovanou, takže dáváme jim jako naše vyjádření, co si můžou na tej ploše podle územního plánu představovat a co tam můžou stavět. Když ta plocha není určena k stavění, tak je to většinou tak, že ti developeři by měli jít na obec a dávat si požadavky na obec, protože my spolupracujeme v těchletěch věcech pouze s obcí. A když obec jakoby kejvne na toho developera a řekne ano, obec si to musí posoudit, co to je za developera, jestli tam chce stavět, já nevím, obrovský satelit nebo opravd přijde a rozumně chce postavit nějakých pár řadovek, můžou to být developeři, který tam chtějí postavit nějaký já nevím průmyslovou halu nebo nějaký logistický centrum, takže to necháváme na obci a obec si musí projít tu žádost zastupitelstvem a rozhodnout, jestli to tam chtějí anebo nechtějí, jo. A pak, když se dělá nový územní plán nebo, takže nám to dají ty své požadavky a my s tím pracujeme v rámci pořizování toho územního plánu. Nebo když už je územní plán vydaný, tak opět zase oni to musí projednat s obcí a obec zase osloví nás a požádá o změnu územního plánu, ale ono, pozor, ta změna územního plánu už je trochu taková zapeklitá, protože on stavební zákon má paragraf 55, odstavec myslím 4, který říká, že nový zastavitelné plochy nelze vymezovat v územním plánu bez toho, aby již stávající zastavitelné plochy byly naplněny. Jo, takže ono vlastně i tohleto jakoby chrání tu nezastavitelnou krajinu a zemědělskou půdu, aby se prostě jakoby zbytečně nesahalo, když jsou ještě rezervy, jo. Takže tak.

T: A tak asi poslední otázka – vy jste pmluvila o tom, že ten rozvoj je pozitivní pro ty obce, že to vlastně většinou chtějí, tak jestli vás napadá třeba, v čem je to tak pozitivní a v čem jsou třeba ty negativa, toho dalšího rozvoje té obce, kromě teda té infrastruktury a těch veřejných ploch.

D: No, já si myslím, že zásadní věc, proč obce chtějí rozvoj je příliv investic do obce. Protože oni mají z každého obyvatele daňový příjem, takže příliv investic. Nevidím do toho, možná, že jsou i další záležitosti, na který oni můžou dosáhnout. Takže to je taková jako věc zásadní, která mě napadá a jinak si jako spíš myslím, že je to takový spíš jako přirozený, protože v té obci jsou jako rodiny, který mají děti a prostě chtějí stavět a většinou jako spíš chodí s těma svejma pozemkama, co vlastní a chtějí to překlopit na to zastavitelný. Takže spíš jako zajištění si rozvoj bydlení pro další generace, pro vlastní obyvatele a takhle.

T: Tak, to by asi z mé strany bylo všechno, tak jestli máte nějaká připomínky, poznámky nebo otázky na mě. Jestli vás něco napadá, tak určitě budu ráda.

D: Otázky na vás. Ehm, já jsem se koukala, jaká je to fakulta.

T: Přírodovědecká.

D: Přírodovědecká. Aha. Takže vy se zaměřujete spíš jakoby na tohleto územní plánování z hlediska přírodního, přírodovědeckého?

T: To ani tolik ne, ona ta geografie je jakoby dost na pomezí těch přírodních věd. Konkrétně ta sociální geografie a regionální rozvoj, co budu studovat já, tak je hodně na pomezí nějakých přírodních věd a zároveň sociálních věd a sociologie, ekonomie, možná i trochu psychologie.

D: Uhm. Takže vy jste teďka studovala nějaký takový obecný, teďka ty tři roky a teď se budete zaměřovat jakoby tímto směrem, co říkáte.

T: Přesně tak. My obecně to máme jakoby tu kartografii i právě tu fyzickou geografii, kde studujeme různé ty půdy a charakteristiky geomorfologický a podobně a potom se teď specializuju právě na ten regionální rozvoj a sociální geografii.

D: Takže, kdybyste pak skončila školu, tak byste pak mohla pracovat i u nás třeba? (smích)

T: Doufám trochu, že jo, ale tady je to spíš architektura, ne?

D: Tak, architektura, městský inženýrství, kolega tady studoval městský inženýrství v Ostravě, ale jakoby víceméně je nás tady jako víc architektů, jako můžou to být i jako inženýři jako stavaři, ale tahle ta naše práce je taková, že do té podstaty věci my moc ani nemůžeme zasahovat, vždycky je to na těch odbornících, třeba ty ÚSESy dělají autorizované osoby. Pak si dáváme zpracovávat projekty krajinářský, já nevím, jako jestli jsou někde nějaký významné krajinné celky, prostě jako pohled z tohohle hlediska, co z krajiny se má chránit v tom územním plánu, co je důležitý, pak jsou nějaký významný pohledy jako z hlediska té krajiny, aby se ten územní plán jako takovej, ty zastavěné části, aby se tomu přizpůsobily, takže to jsou věci spíš těch autorizovaných osob, kterým jako my to zadáváme nebo spíš jakoby ty obce si to zadávají, ale tyhle věci jsou teďka dost, co se týče těch krajin ještě bokem. To se dělá hrozně málo. Jedinou zásadní věcí, která se v těch územních plánech ještě dělá to jsou ty územní systémy ekologický stability, který jsou jako díky bohu dobrým systémem, který adu máme jakoby, když řeknu, no stabilizovaný je. Trošku s tím bojujeme s tím vymezováním těch systémů a jako máme to, takže díky bohu za to, že se myslí vlastně i na tohleto v tom územním plánování.

T: A tohle taky může být jedna z těch bariér toho rozvoje obce, ne jako?

D: To máte pravdu, vidíte to, že vlastně jste na to taky přišla. Je to pravda, je to pravda, ano, že. Takhle, ono většinou tyhle ty biocentra, to jsou lesy, kam se jako stejně nejde. Ale horší jsou ty biokoridory, který propojují ty biocentra a to je problém, protože kolikrát ty biokoridory se vlastně pohybují zastavěnou částí obce a tam už je problém, že vlastně kolikrát to třeba prochází zahradama a soukromýma. A většinou ty biokoridory by se vlastně neměly oplocovat, takže tam jsou jako dost zásadní problémy. A když se vlastně objeví biokoridor někde, kde se vlastně ta obec chce rozvíjet, tak se to musí nějakým způsobem vymyslet, aby to prostě šlo, aby ten ÚSES se nestal tou bariérou.

T: Tak jo, já vám moc děkuju za rozhovor.